

§ 20.

Efterlader den afdøde sig Enke, tilkommer Forsikringen efter denne Lov hende, dersom Ægteskabet er indgaaet før Ulykkestilfældet og ikke forinden samme er opløst ved Skilsmisse. Retten til Forsikring bortfalder dog, for saa vidt Ægtefællerne ere blevne separerede forinden Ulykkestilfældet, eller det konstateres, at der forinden samme foreligger Rømning fra Hustruens Side. Efterlader han sig ikke Enke, hvem Forsikring tilkommer, tilfalder denne hans Børn, hvis Forsørgelse paahvilede ham, eller som han faktisk forsørgede, da Ulykken skete. Efterlades heller ikke saadanne, bestemmer Arbejderforsikrings-Raadet, om Forsikringen skal tilfalde andre, hvem han forsørgede, da Ulykken skete.

§ 21.

Tilkommer der en tilskadekomnen eller den omkomnes efterladte Pension eller Understøttelse fra Staten i Henhold til anden Lov, bortfalder hans Krav efter nærværende Lov. Det samme gælder for Søfolk, der beskæftiges af Kommuner, hvis Bestyrelser med Hensyn til Pension eller Understøttelse til den tilskadekomne eller den omkomnes efterladte have fastsat Regler, der ere godkendte af Indenrigsministeren, efter at nærværende Lov er traadt i Kraft.

Tilfalder der iøvrigt en tilskadekomnen eller den omkomnes efterladte i Henhold til Overenskomst en for Arbejdsgiverens Midler tilvejebragt Pension, Understøttelse eller anden Ydelse fra Arbejdsgiveren i Anledning af Ulykkestilfældet, skal Arbejdsgiveren efter Arbejderforsikrings-Raadets nærmere Bestemmelse være berettiget til at oppebære Forsikringsbeløbet efter nærværende Lov, helt eller delvis, under tilbørlig Hensyntagen til den Værdi, som den paagældende Ydelse maa antages at have for den tilskadekomne eller de efterladte i Sammenligning med, hvad han eller de efter nærværende Lov have Krav paa.

§ 22.

Om de tilskadekomnes Stilling i de første 13 Uger efter et Ulykkestilfælde, vedblive de nu givne Forskrifter i Søloven at være gældende.

III. Forsikringspligtens Ordning.

§ 23.

Forsikringspligt efter nærværende Lov paahviler som Arbejdsgiver vedkommende danske Reder (jfr. Sølov af 1. April 1892 § 1), der har Raadighed over det paagældende danske eller fremmede Skib (jfr. §§ 1 og 2).

Bortset fra Stat og Kommune er Arbejdsgiveren pligtig til, samtidig med at han indtræder i et Forhold, der begrunder Forsikringspligt efter nærværende Lov, at afgive sin Risiko efter samme til et af Indenrigsministeren i Henseende til Overtagelse af saadan Forsikring anerkendt Selskab af Arbejdsgivere under gensidigt Ansvar eller Selskab med begrænset Ansvar. Efter Overtagelsen af Risikoen hæfter vedkommende Selskab i Stedet for den paagældende Arbejdsgiver.

For gensidige Selskaber bestaar Anerkendelsen i Indenrigsministerens Stadfæstelse af Vedtægterne, som skulle indeholde de fornødne, betryggende Bestemmelser i Henseende til Medlemmernes Opfyldelse af den dem paahvilende solidariske Forpligtelse.

Selskaber med begrænset Ansvar ville faa Anerkendelse paa nærmere, for hver enkelt Selskab af Indenrigsministeren angivne Betingelser.